

Korte overweging n.a.v. Genesis 6

Lieve mensen, jong en oud, gemeente van Jezus Christus,
De oerverhalen,
de 1e verhalen uit het Bijbelboek Genesis,
vanaf de schepping tot en met de torenbouw
van Babel geven aan hoe lastig het is
om als mensen samen goed te leven.
Want dat goede leven was
wat God voor ogen had bij de schepping.
En dat het niet goed is,
als de mens alleen voor zichzelf leeft.
Het gaat om goed samen leven.
Met God, de naaste en jezelf.
Maar door allerlei oorzaken,
zoals je niet houden aan regels, jaloezie,
de ander iets niet gunnen
ontstaat steeds ellende.
Kennelijk heeft de mens een probleem met zichzelf.
Dat wordt denk ik voor mijn gevoel bedoeld
met het verhaal over de godenzonen.

Er is door de eeuwen heen
veel gespeculeerd over die godenzonen.
Zijn het engelen of gevallen engelen?
Of de nakomelingen van Set.
Maar ik denk dat dit mythische verhaal
veel meer doelt op de mens zelf.
Piet van Midden heeft het in de groeibijbel
in mijn optiek mooi benoemd met als titel:
'Boven je stand'.

Elk mens is namelijk uniek van zichzelf.
En zijn we geschapen naar Gods beeld.
Elk mens heeft ook een onvervangbare identiteit.
En daarin zit ook het lastige,
dat er dan mensen zijn
die zich meer gaan verbeelden.
Dat ze een uitzondering zijn op anderen.
Die zich er ook naar gedragen,
als een 'elite' van reuzen en helden.
Vanuit de gedachte exclusief
en onafhankelijk zijn
ga je als vanzelf boven je stand leven.

Grote politici, titanen in industrie, financiën,
wetenschap, geestelijke leiders,
maar je ziet het ook bij sporthelden, sterren.
Een beetje als God op aarde leven,
maar zonder visie en gedachten van God
dat je voor elkaar geschapen bent.
En daar begint de machtsongelijkheid

en eindigt vaak
met het verzieken van de samenleving
en van mensen door uitbuiting.

Daar zijn we van God los!

Dat is wat God niet onberoerd laat.
Dat is het kwaad
dat hij vanaf het begin wilde bestrijden.
Een mens leeft niet voor zichzelf alleen.
Mensen hebben naar elkaar om te zien.
En heldendom en verering van jezelf
passen daar niet in.
Dat kwaad en die ellende
hoort er niet te zijn.
Zo had God het niet bedoeld.

En God verbindt zich met Noach.

Het verhaal van Noach is een verhaal
met vele Bijbelse lijnen.
Verbonden met de doop,
daarover volgende week meer.

Maar ook met de Paasnacht.
En niet te vergeten Mozes.
De grote ark van Noach
en de kleine ark van Mozes,
zijn als bewaarkisten op het water.
Want met het verhaal van Noach
worden we wel eens
op het verkeerde been gezet.
Dan blijven we hangen in het feit:
dat de hele wereld
en alle mensen worden weggespoeld.
Maar met de kennis die we nu hebben
dat God ziet dat vele godenzonen
en dochters van de aarde
alleen voor zichzelf gaan.
En dat het uitbuiting en machtsongelijkheid
tot gevolg heeft,
kunnen we ook anders kijken
naar het verhaal van Noach.

Het kwaad van helden- en godenzonen
moet worden weggedaan uit de samenleving.
Het lijkt onbegonnen werk.
Ook in onze tijd lijkt goed doen
en er zijn voor een ander,
soms vechten tegen de bierkaai.
Zoeken naar een weg, waar haast geen weg lijkt.

Maar Noach laat zich op die weg zetten.
Noach moet als het ware de wereld, Gods schepping
in een grote kist doen.
Het lijkt haast een drijvende doodskist.
Als een noodmaatregel.
Om deze te redden van de ondergang.

Omdat God trouw blijft
aan zijn oorspronkelijke plan.
En daarmee wordt de vraag aan ons:
Hoe blijven wij trouw aan God en zijn schepping?
Leven we als godenzonen en dochters
alleen voor onszelf en als ik
maar in de belangstelling sta.
Of blijven wij trouw aan Gods woorden:
Hem en de naaste lief te hebben
om zo te werken aan Gods Rijk.
Iets dat we straks ook mogen vieren
bij het Avondmaal.

God als de ark van ons behoud,
trouw aan zijn schepping.

Moge ons dat de komende week tot kracht zijn.

Amen